

Dijous 13 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 9,1-8): En aquell temps, Jesús pujant a la barca, feu la travessia i arribà a la seva ciutat. I succeí que li portaven un paralític que jeia en un llit. I veient Jesús la fe d'ells, digué al paralític: «Confia, fill, et són perdonats els teus pecats». I succeí que alguns dels escribes digueren en el seu interior: «Aquest blasfema». I havent vist Jesús els pensaments d'ells, digué: «Per què penseu coses dolentes en els vostres cors? Què és més fàcil de dir: “Et són perdonats els teus pecats”, o dir: “Aixeca't i camina”? Doncs, perquè sapiguen que el Fill de l'home té a la terra potestat de perdonar pecats –diu llavors al paralític–: Aixeca't, agafa el teu llit i ves-te'n a casa teva». I aixecant-se, se n'anà a casa seva. Veient-ho, les multituds temeren i glorificaren Déu, que ha donat tal potestat als homes.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Aixeca't, agafa el teu llit i ves-te'n a casa teva»

Mn. Francesc NICOLAU i Pous
(Barcelona, Espanya)

Avui trobem una de les moltes manifestacions evangèliques de la bondat misericordiosa del Senyor. Totes elles ens en mostren aspectes rics en detalls. La compassió de Jesús misericordiosament exercida va des de ressuscitar un mort o guarir la lepra, fins a perdonar una dona pecadora pública, passant per moltes altres guaricions de malalties i acceptacions de pecadors penedits. Això últim ho expressa també en paràboles, com ara, l'ovella esgarriada, la dracma perduda i el fill pròdig.

L'Evangelí d'avui és una mostra de la misericòrdia del Salvador en dos aspectes alhora: envers la malaltia del cos i envers la de l'ànima. I, com que l'ànima és més important, Jesús comença per ella. Sap que el malalt està penedit de les seves culpes, veu la seva fe i la dels qui el porten, i diu: «Confia, fill, et són perdonats els teus pecats» (Mt 9,2).

Per què comença per aquí sense que li ho demanin? És clar que llegeix els seus pensaments i sap que és precisament això el que més agrairà aquell paralític, que, probablement, en veure's davant la santedat de Jesucrist, experimentaria confusió i vergonya de les pròpies culpes, amb un cert temor que fossin impediment per a la concessió de la salut. El Senyor el vol tranquil·litzar. No li fa res que els mestres de la Llei murmurin en els seus cors. Més encara, forma part del seu missatge mostrar que ha vingut a

exercir la misericòrdia amb els pecadors, i ara ho vol proclamar.

I és que els qui, engegats per l'orgull es tenen per justos, no accepten la crida de Jesús; l'acullen, però, els qui sincerament es consideren pecadors. A ells Déu s'abaixa a perdonar-los. Com diu sant Agustí, «és una gran misèria l'home orgullós, però més gran és la misericòrdia de Déu humil». I, en aquest cas, la misericòrdia divina encara va més enllà: com a complement del perdó li retorna la salut: «Aixeca't, agafa el teu llit i ves-te'n a casa teva» (Mt 9,6). Jesús vol que el goig del pecador convertit sigui complet.

La nostra confiança en Ell s'ha d'afermar. Sentim-nos, però, pecadors a fi de no tancar-nos a la gràcia.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «És una gran misèria l'home orgullós, però més gran és la misericòrdia de Déu humil» (Sant Agustí)
- «El paralític no podria haver-se trobat amb Ell si no hi hagués hagut algú altri que li portessin la llitera. És sempre bell poder comptar amb persones que ens acosten a Jesús amb l'exemple de les seves bones obres. La santedat personal ajuda els altres a ser sants» (Benet XVI)
- «'Déu, que ens ha creat sense nosaltres, no ens salvarà sense nosaltres' (St. Agustí). L'acolliment de la seva misericòrdia reclama de nosaltres la confessió de les nostres faltes (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.847)